

... HEM D'AFRONTAR ALGUN TRAUMA (8-10-2014)

La nostra història i la dels fills està plena de records inconscients que ens condicionen el present. Davant les vivències que intuïm traumàtiques pels nostres fills podem caure en el parany de no parlar-ne, «per no fer patir al nen» (per no patir nosaltres), o bé guarnir-les d'un caire més positiu, amb la idea de pal·liar-ne les conseqüències.

Res més allunyat del que els fills necessiten. Davant d'una experiència més o menys traumàtica, el que queda és un missatge d'advertència, que sentirem quan ens enfrontem a una situació semblant i que el nostre cos percebi com a perillosa. Així, si el nostre fill ha tingut una experiència negativa amb un gos, el missatge que haurà calat serà: «els gossos són perillosos, no t'hi apropis». Per acompanyar al nostre fill i eliminar aquest missatge intern, haurem de parlar d'aquella vivència, si és possible amb tot detall, per tal que s'adoni que forma part del passat, amb un altre gos i en una altra època. Així fem que el missatge inconscient intern, surti a la llum i perdi la força, basada en el misteri d'un record inconscient, que ja ha deixat de ser-ho.

Els nens que han patit situacions difícils els primers anys de la seva vida, com els infants adoptats, porten un fort bagatge d'aquests records inconscients que condicionen el seu comportament. Els hi haurem d'acompanyar recordant i compartint situacions viscudes. Com a pares, haurem de revisar conductes condicionades per vivències del passat i que poden interferir en la relació amb els nostres fills.

CAL PARLAR AMB EL NOSTRE FILL DE LES VIVÈNCIES TRAUMÀTIQUES PERQUÈ S'ADONI QUE SÓN PART DEL PASSAT